

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 366/2020-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. augusta 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Petra Molnára predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpeného JUDr. Ladislavom Ščurym, Mierová 1725, Čadca, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 12 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 7 C 227/2015-248 z 30. apríla 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. júla 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE]

(ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základných práv podľa čl. 12 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) č. k. 7 C 227/2015-248 z 30. apríla 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je v konaní o zaplatenie sumy 4 000 € s príslušenstvom vedenom na okresnom súde v procesnom postavení žalovaného. Zároveň z ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že vo vedenom konaní malo byť uskutočnené pojednávanie 17. mája 2016 o 10.00 h. Okresný súd na základe žiadosti sťažovateľa a jeho právneho zástupcu doručenej okresnému súdu 16. mája 2016 pojednávanie odročil. O odročení pojednávania okresný súd telefonicky o 8.55 h informoval právneho zástupcu žalobkyne. V rovnaký deň (17. máj 2016) podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na priznanie zavinených trov, ktoré zároveň špecifikovala.

3. Okresný súd uznesením č. k. 7 C 227/2015-214 z 15. júla 2019 priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odročeného pojednávania v rozsahu 100 %. Vyššia súdna úradníčka uznesením č. k. 7 C 227/2015-228 zo 14. januára 2020 (ďalej len „uznesenie vyššej súdnej úradníčky“) priznala náhradu trov odročeného pojednávania žalobkyni v sume 103,69 €. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal sťažovateľ sťažnosť. Okresný súd o podanej sťažnosti rozhodol napadnutým uznesením tak, že zmenil uznesenie vyššej súdnej úradníčky a žalobkyni priznal náhradu trov odročeného pojednávania v sume 103,20 €.

4. Sťažovateľ porušenie svojich práv vnímal v postupe okresného súdu, pokiaľ okresný súd pri vyčíslení náhrady trov postupoval v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, „*nakoľko žalobkyňa nie je advokátka ale je fyzická osoba, resp. strana sporu*“. Sťažovateľ ďalej namietal, že „... zo strany žalobkyne bolo dodatočne doplnené čestné prehlásenie zo dňa 14.4.2020 vyhotovené... *nakoľko mám za to, že toto čestné prehlásenie malo byť vydané v čase,*

kedy bolo žalobkyni predmetné osobné motorové vozidlo zn. FORD C-MAX... zapožičané a nie až v roku 2020, čo je skoro štyri roky od odročeného pojednávania.

Zároveň dávam súdu do pozornosti, že právny nárok žalovanej na náhradu cestovných nákladov sa v zmysle § 258 ods. 3 CSP uplatňuje pri podaní výpovede, najneskôr však do desiatich dní, inak právo na náhradu zaniká. Podľa môjho názoru táto lehota nebola zachovaná, keďže žalobkyňa doložila predmetné doklady až v roku 2020 a tým pádom stratila nárok na náhradu trov prerušeného súdneho pojednávania.“.

Napokon sťažovateľ namietal skutočnosť, že „... náhrada trov mala byť priznaná strane sporu - žalobkyni a nie jej advokátovi, pretože trovy vo forme cestovného vznikli práve žalobkyni.“.

5. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol o jeho ústavnej sťažnosti nálezom: *„Základné právo... podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv, práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, právo na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy SR, právo na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavný SR uznesením Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/227/2015-248 zo dňa 30.04.2020 čo do trov konania porušené bolo.*

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozsudok uzneseniu Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/227/2015-248 zo dňa 30.04.2020 čo do trov konania ako protiústavný a vec vracia Okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Porušovateľ je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania...“

II.

Relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy,

ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a posúdenie veci ústavným súdom

10. V ústavnej sťažnosti sa predovšetkým prejavuje nespokojnosť sťažovateľa v tom smere, že bol zaviazaný na úhradu trov odročeného pojednávania. Sťažovateľ ústavnou

sťažnosťou napadol až uznesenie okresného súdu, ktorým boli trovy odročeného pojednávania vyčíslené. Cez optiku výpočtu náhrady trov sa sťažovateľ pokúša spochybniť priznanie samotného nároku na náhradu trov odročeného pojednávania v prospech žalobkyne.

11. Ústavnú sťažnosť je potrebné považovať za zjavne neopodstatnenú.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (m. m. I. ÚS 88/07, II. ÚS 13/2018).

12. Ústavný súd poznamenáva, že ústavná sťažnosť sťažovateľa napriek právnomu zastúpeniu v konaní pred ústavným súdom má laický a z odborného hľadiska neprínosný charakter. Ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľ predniesol v ústavnej sťažnosti totožné argumenty ako v sťažnosti proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky a v rámci rozhodovania o nej dostal na všetky nastolené otázky relevantné, zrozumiteľné odpovede majúce oporu v príslušných právnych normách.

13. Bez potreby uvedenia bližších doktrinálnych záverov či citácií jednotlivých častí napadnutého uznesenia ústavný súd konštatuje, že preskúmal napadnuté uznesenie a nezistil v skutkových a právnych záveroch napadnutého uznesenia okresného súdu nič ústavne nekonformné, čo by nasvedčovalo jeho arbitrárnosti alebo ústavnej neakceptovateľnosti.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nemôže byť porušené, ak všeobecný súd koná v súlade s procesno-právnymi predpismi upravujúcimi postupy v občianskoprávnom konaní (III. ÚS 591/2013).

14. Nad rámec uvedeného pozornosti ústavného súdu neušlo, že sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepriložil splnomocnenie právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Predloženie kvalifikovaného splnomocnenia je zákonnou povinnosťou vyplývajúcou z § 43 zákona o ústavnom súde (m. m. I. ÚS 150/2016, III. ÚS 237/2018). Podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže navrhovateľa vyzvať na odstránenie nedostatkov. Ústavný súd v záujme zachovania právnej istoty sťažovateľa pristúpil k preskúmaniu napadnutého uznesenia. Vzhľadom na výsledok posúdenia napadnutého uznesenia a vyhodnotenie ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej, prihliadnuc na zásady hospodárnosti a efektivity konania, ústavný súd sťažovateľa na doplnenie splnomocnenia nevyzýval.

15. Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti v napadnutom uznesení okresného súdu nezistil pochybenia takej ústavnoprávnej intenzity, aby mohol po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. augusta 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu